

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 357/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Јавно предузеће за дистрибуцију топлотне енергије „Топлификација“ Лазаревац, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ... , против туженог Друштво за трговину, туризам и услуге експорт - импорт „Big apple“ д.о.о. Лазаревац, чији је пуномоћник Јелена Јаковљевић, адвокат из ... , ради дуга, вредност предмета спора 182.915,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 671/25 од 27.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 671/25 од 27.02.2025. године, као неоснована.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Пж 671/25 од 27.02.2025. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду П 10190/2021 од 22.01.2025. године, којим је одбачена жалба тужиоца изјављена дана 12.12.2024. године против пресуде П 10190/21 од 10.10.2024. године, као неблагоприятна.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је изјавио ревизију, због свих законом прописаних разлога, са позивом на одредбу чл. 407. ЗПП, те предложио да Врховни суд укине другостепено решење и врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је испитао побијано другостепено решење којим је потврђено првостепено решење о одбачају жалбе тужиоца, као неблагоприятне, а у границама прописаним одредбом члана 408. у вези са чланом 420. став 3. ЗПП и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијано решење није захваћено битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Наводима ревизије којима се указује на то да је пуномоћник тужиоца примио пресуду 05.12.2024. године, по

окончању штрајка адвоката не доводи се у питање правилност одлука нижестепених судова, јер се овим наводима суштински се побија утврђено чињенично стање услед погрешне оцене доказа, што не може бити разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. ЗПП. Позивањем на повреду права странке на расправљање пред судом пропуштањем достављања указује се на битну повреду одредбе члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку што није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Пресудом Привредног суда у Београду П 10190/2021 од 10.10.2024. године, у ставу првом изреке, одбијен је приговор литиспенденције истакнут од стране туженог. У ставу другом изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Драгане Добриловић из Београда И.Ивк 7/2020 од 28.01.2020. године у целости. У ставу трећем изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати 182.915,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2018. године до исплате. У ставу четвртом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 199.478,00 динара.

Тужилац је преко пуномоћника 12.12.2024. године изјавио жалбу против наведене првостепене пресуде. Увидом у повратницу у списима предмета првостепени суд је утврдио да је првостепена пресуда достављена тужиоцу преко пуномоћника 03.12.2024. године, како је наведено на повратници, на којој се налази и печат поште са истим датумом, а што произлази и из извештаја поште достављеног по потражници суда. Имајући у виду да је тужилац пресуду примио 03.12.2024, године, те да се као први дан рока за изјављивање жалбе узима дан после достављања, односно 04.12.2024. године, то првостепени суд налази да је законски рок од 8 дана за изјављивање жалбе истекао дана 11.12.2024. године. Имајући у виду да је жалба тужиоца поднета препорученом пошиљком, 12.12.2024. године, то је по оцени првостепеног суда иста поднета након протекла законског рока, те је првостепени суд исту одбацио, као неблагоприятну. При оваквој чињеничноправној ситуацији, другостепени суд је такође закључио да је жалба неблагоприятна јер је изјављена по истеку законског рока за њено подношење, па је потврдио првостепено решење.

По оцени Врховног суда, правилно је становиште нижестепених судова о неблагоприятности изјављене жалбе тужиоца.

Према члану 479. став 3. ЗПП предвиђено је да против првостепене пресуде, односно решења из става 1. овог члана странке могу да изјаве жалбу у року од осам дана.

У поуци о правном леку, првостепени суд је у пресуди П 10190/21 од 10.10.2024. године назначио да је против пресуде дозвољена жалба Привредном апелационом суду у року од осам дана од дана пријема писменог отправака исте. Тужилац је изјавио жалбу против наведене пресуде након протекла рока од осам дана из чега произлази да је правилан закључак нижестепених судова да је жалба неблагоприятна. Другостепени суд је образложио да Одлука о обустави рада адвоката није спречавала адвокате у предузимању радњи које не трпе одлагање, односно да изјављују жалбе, при чему је наведена обустава била првог дана рока за изјавиване жалбе, не и последњег дана, што значи да обустава и није утицала на рок за изјављивање жалбе. Такође, другостепени

суд је указао, као и првостепени суд, на то да се у спису предмета налази повратница потписана од стране пуномоћника тужиоца дана 03.12.2024. године, који датум се налази и на печату на повратници, што значи да је то дан уручења, а што прилази и из извештаја надлежне поште. Ради се о потпису који личи на потпис на изјављеним жалбама и осталим писменима достављеним током поступка, с тим што тужилац није предложио извођење доказа ради утврђења наведене чињенице. Повратница - потврда о извршеној достави првостепене пресуде тужиоцу је оверена од стране овлашћеног достављача у границама њему поверених јавних овлашћења. Тиме повратница представља јавну исправу са претпоставком тачности података који су у њој садржани у смислу чл. 238. ст. 1. ЗПП. При свему напред наведеном, наводи ревидента су ирелевантни будући да се суштински односе на разлоге у прилог враћања у пређашње стање због пропуштања рока за изјављивање жалбе, а што свакако не може представљати ревизијски разлог за побијање одлуке другостепеног суда којом је потврђено првостепено решење о одбачају жалбе, као неблаговремене.

Следом наведеног, а како из чињеничног утврђења произилази да је првостепени суд правилно определио рок за жалбу на осам дана, јер се ради о парници о спору мале вредности 487. став 1. ЗПП, то је правилно изведен закључак да је жалба изјављена против првостепене пресуде неблаговремена у смислу члана 479. став 3. ЗПП, а у вези са чл. 480. ст.2. ЗПП.

На основу свега напред изнетог, Врховни суд је на основу члана 413. и члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић